

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 39Er/1173/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212210938
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Jakabová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2012:7212210938.2

Uznesenie

Okresný súd Košice II v exekučnej veci oprávneného M. Y. N..V..Q., Č. XX, XXX XX H., F.: XX XXX XXX proti povinnému S. H., J.. XX.X.XXXX, Y. N. XX, XXX XX H. vedenej na Exekútorskom úrade v Košiciach u súdneho exekútora JUDr. Ľuboša Sidorjáka, Murgašova 3, 040 01 Košice pod spis. zn. Ex 169/2012 o vymoženie pohľadávky oprávneného v rozsahu jej príslušenstva vo výške 36,50 Eur a trov exekúcie takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a.

odôvodnenie:

Oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 2.4.2012 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Ľuboša Sidorjáka vykonania exekúcie na vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému v rozsahu jej príslušenstva, a to na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II spis. zn. 42C/81/2010-45 zo dňa 18.10.2010.

Dňa 13.4.2012 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami, na základe ktorej mu súd vydal poverenie č. 5803/142599 zo dňa 23.4.2012.

Dňa 21.6.2012 postúpil súdny exekútor súdu námietky povinného proti exekúcii podané v zákonnej lehote. Povinný vo svojich námietkach uviedol, že pohľadávka oprávneného je neoprávnená, pretože súd priznal oprávnenému nárok na zaplatenie toho, čo vôbec nedodal. Okrem toho došlo zo strany povinného k úhrade vymáhanej pohľadávky v plnom rozsahu, a preto namieta účtovanie ďalších trov a iných poplatkov. Povinný si nie je vedomý nijakých ďalších pohľadávok voči monopolnej spoločnosti M. Y. N..V..Q...

Na základe výzvy súdu zo dňa 26.6.2012 oprávnený k námietkam povinného uviedol, že predmetom exekúcie je vymáhanie trov konania v celkovej výške 36,50 Eur, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 18.10.2010 spis. zn. 42C/81/2010-45, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2010 a stal sa vykonateľným. Označeným exekučným titulom bol povinný okrem iného zaviazaný aj na úhradu trov konania vo výške 101,50 Eur pozostávajúcich z náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 85,00 Eur. Je pravdou, že čiastočnými úhradami v období od 04/2011 do 06/2011 povinný uhradil právnenmu zástupcovi oprávneného časť trov právneho zastúpenia, avšak len vo výške 65,00 Eur, preto je predmetom exekúcie suma 16,50 Eur ako náhrada súdneho poplatku za návrh na začatie konania a suma 20,00 Eur ako zvyšná časť trov právneho zastúpenia v občianskoprávnom konaní, ktoré spolu predstavujú rozdiel medzi sumou 101,50 Eur a sumou uhradenou povinným. Pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený vyzval povinného výzvami zo dňa 3.2.2011 a zo dňa 19.9.2011 na zaplatenie dlžnej sumy, napriek tomu, že obe výzvy boli povinnému doručené, pohľadávka oprávneného

nebola dobrovoľne uhradená. Uvedenú výzvu spolu s doručenkami predložil oprávnený v prílohe svojho vyjadrenia súdu ako dôkaz. Pokiaľ ide o otázku, či došlo zo strany povinného k dobrovoľnej úhrade dlžných súm po podaní návrhu, oprávnený uviedol, že okrem vyššie uvedených úhrad doposiaľ neeviduje žiadnu ďalšiu platbu. V danom prípade je teda zrejmé, že po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti. Oprávnený teda žiadal námietky povinného voči exekúcii v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa ust. § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustí od vykonania exekúcie /§46/, o námietkach netreba rozhodnúť.

Pred rozhodovaním o vlastných námietkach povinného proti exekúcii sa súd zaoberal posudzovaním včasnosti ich podania. Ustanovenie § 50 ods. 1 Exekučného poriadku dáva povinnému oprávnenie vzniesť proti upovedomeniu o začatí exekúcie námietky, a to v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Pretože Exekučný poriadok nemá ustanovenia o počítaní lehôt, s poukazom na ust. § 251 ods. 4 O. s. p. /Na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením./, možno na počítanie lehoty 14 dní aplikovať ustanovenie § 57 O. s. p.

Podľa ust. § 57 ods. 1 O. s. p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa ust. § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa ust. § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Možno teda konštatovať, že lehota na podanie námietok začína plynúť deň nasledujúci po dni, kedy došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. V tomto prípade je týmto dňom deň, kedy bolo povinnému doručené upovedomenie o začatí exekúcie /13.6.2012/. Lehota na podanie námietok teda začala plynúť dňa 14.6.2012 a skončila sa dňa 27.6.2012. Povinný podal svoje námietky na poštovú prepravu dňa 14.6.2012, teda v zákonom stanovenej 14-dňovej lehote.

Vychádzajúc z námietok povinného súd konaním vo veci, po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj listinných dôkazov v ňom založených zistil, že exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie toto exekučné konanie, je rozsudok Okresného súdu Košice II spis. zn. 42C/81/2010-45 zo dňa 18.10.2010, ktorým súd uložil povinnému uhradiť oprávnenému istinu vo výške 71,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 17,92 Eur od 16.4.2008 do zaplatenia, zo sumy 17,92 Eur od 16.5.2008 do zaplatenia, zo sumy 17,92 Eur od 16.6.2008 do zaplatenia a zo sumy 17,92 Eur od 16.7.2008 do zaplatenia. Okrem toho zaviazal povinného uhradiť oprávnenému trovy konania vo výške 101,50 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Z návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ako aj vyjadrenia oprávneného k námietkam povinného proti exekúcii súd zistil, že povinný doposiaľ uhradil oprávnenému na istine sumu 71,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania. V období od 04/11 do 06/2011 zároveň uhradil právnenmu zástupcovi oprávneného

časť trov právneho zastúpenia vo výške 65,00 Eur, pričom zostáva uhradiť sumu 36,50 Eur. Táto suma pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za začatie konania vo výške 16,50 Eur a neuhradeného zostatku trov právneho zastúpenia oprávneného v pôvodnom konaní vo výške 20,00 Eur.

Povinný vo svojich námietkach uviedol, že súd oprávnenému priznal nárok na odmenu za to, čo nebolo vôbec dodané, resp. využité.

K tomu súd uvádza, že námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom ich účelom je jej zastavenie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Námietky však nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul), ale je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Inak povedané, do kompetencie exekučného súdu nespadá posudzovanie hmotnoprávnych aspektov pôvodného konania, hodnotenie správnosti, resp. zákonnosti postupu súdu alebo iného príslušného orgánu v pôvodnom konaní. Jeho úlohou je len zabezpečovanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí za predpokladu, že nimi uložené povinnosti neboli povinnými plnené dobrovoľne.

Pokiaľ sa teda povinný domnieval, že nároky oprávneného voči nemu sú neodôvodnené, mohol podať voči exekučnému titulu v zákonnej lehote odvolanie, čo neurobil. Tvrdenie povinného o neopodstatnenosti nárokov oprávneného vyvracia aj tá skutočnosť, že povinný neskôr v prospech oprávneného plnil na vymáhanú pohľadávku, a teda jej existenciu uznal.

Povinný ďalej vo svojich námietkach uviedol, že celú dlžnú sumu už oprávnenému uhradil, a teda nemá vedomosť o žiadnej ďalšej podlžnosti voči nemu. Povinný však súdu dosiaľ nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali úhradu zostatku vymáhanej pohľadávky (trov právneho zastúpenia oprávneného v prechádzajúcom konaní). Všetky úhrady dosiaľ realizované zo strany povinného oprávnený zohľadnil pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, pričom ďalšie úhrady zo strany povinného neviduje.

Zákon vo svojom ustanovení § 50 ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva skutočnosti, ktorými môže povinný svoje námietky proti exekúcii odôvodniť. Na iné skutočnosti súd pri svojom rozhodovaní nemôže prihliadnuť. Podľa ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku musí ísť o také skutočnosti, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom toho ktorého exekučného konania a zároveň pred jeho začatím a ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti, resp. pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Povinný súdu dosiaľ neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by spôsobovali zánik vymáhaného nároku, ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, resp. pre ktoré je exekúcia neprípustná a rovnako nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali úhradu zostatku vymáhanej pohľadávky oprávneného v tomto exekučnom konaní.

Preto súd rozhodol tak, že námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II.

Podľa ust. § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný

čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 O. s. p.), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O. s. p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.